



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 31 grudnia 2025 r.

Poz. 9925

UCHWAŁA NR 24.1328.2025

KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 17 grudnia 2025 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

stwierdza nieważność

uchwały Nr XX/129/2025 Rady Gminy Obrzycko z dnia 28 listopada 2025 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych, z powodu naruszenia przepisów wskazanych w uzasadnieniu do uchwały.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą, doręczoną tut. Izbie w dniu 5 grudnia 2025 r., Rada Gminy Obrzycko, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, określiła wysokości stawek podatku od środków transportowych.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu zawiadomiła Przedstawicieli Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do ww. uchwały, wyznaczając termin jej rozpatrzenia na dzień 17 grudnia 2025 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w ww. dniu Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisem rangi ustawowej, zawierającym upoważnienie dla rady gminy do ustalenia stawek podatku od środków transportowych jest art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707). W art. 8 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wymienione zostały środki transportowe podlegające opodatkowaniu, natomiast w art. 10 ustawy wskazano maksymalne stawki podatków dla poszczególnych środków transportowych oraz postanowiono, że dla określonej kategorii środków transportowych stawki podatku nie mogą być niższe niż określone w załączniku do ustawy.

W wykonaniu dyspozycji wynikającej z ww. art. 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Rada Gminy Obrzycko podjęła badaną uchwałą.

W § 3 uchwały Rada Gminy postanowiła, że: „Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2026 r.”. Jednocześnie Rada Gminy nie postanowiła o utracie mocy uchwały Nr XIX/176/2020 Rady Gminy Obrzycko z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych (która zgodnie z jej §

3 weszła w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.), mimo iż w uchwale tej Rada Gminy nie określiła terminu końcowego jej obowiązywania.

Doszło zatem do sytuacji, że w obrocie prawnym pozostają dwie uchwały Rady Gminy Obrzycko w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych, przy czym stawki podatku w każdej z tych uchwał określono w odmiennej wysokości.

Kolegium Izby wskazuje, że w myśl przepisów § 14 ust. 2 oraz § 39 Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), które stosownie do § 143 mają zastosowanie do aktów prawa miejscowego, jeżeli ustawa (uchwała) reguluje dziedzinę spraw uprzednio unormowaną przez inną ustawę (uchwałę), to ustawa (uchwała) ta powinna zawierać także przepisy przejściowe lub dostosowujące oraz przepisy uchylające. Oznacza to, iż jeśli dany akt prawa miejscowego zawiera normy dotyczące kwestii już wcześniej uregulowanych, to musi oprócz przepisów merytorycznych zawierać przepisy, które uporządkują stan prawny w ten sposób, by jednocześnie nie obowiązywały przepisy zawierające normy już wcześniej uregulowane bądź normy wzajemnie sprzeczne.

Ponadto w § 39 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej wyraźnie wskazano, iż w przepisie uchylającym wyczerpująco wymienia się ustawy (uchwały) lub poszczególne przepisy, które ustawa (uchwała) uchyla. Nie poprzestaje się na domyślnym uchyleniu poprzedniej ustawy (uchwały) ani jej przepisów przez odmienne uregulowanie danej sprawy w nowej ustawie (uchwale).

W wyroku z dnia 17 marca 2009 r., sygn. akt II SA/Op 33/09, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu wskazał, że: „W związku z tym, że ustawodawca przyznał organom gminy uprawnienia stanowienia prawa, wskazać należy, że organy te powinny kierować się zasadami poprawnej legislacji. W doktrynie prawoznawstwa podkreśla się, iż do elementarnych zasad techniki prawodawczej należy zaliczyć regułę zakazu stosowania derogacji milczącej i nakazu stosowania derogacji wyraźnej. Powyższe reguły wynikają z przepisów § 82 i § 86 powołanego wyżej rozporządzenia w sprawie zasad techniki prawodawczej, zamieszczonych w dziale II, mających z mocy § 143 zastosowanie do aktów prawa miejscowego, stanowiących, że zmiana (nowelizacja) ustawy polega na uchyleniu niektórych jej przepisów, zastąpieniu niektórych jej przepisów przepisami o innej treści lub brzmieniu albo na dodaniu do niej nowych przepisów, nie może natomiast polegać na tym, że dawny przepis zastępuje się nowym, nie wskazując jednocześnie dokonywania tej zmiany (nowelizacja dorozumiana). Argumentem przemawiającym za niedopuszczalnością poprzestania na domyślnym uchyleniu przepisów lub przepisu przez samo odmienne uregulowanie danej sprawy jest realizacja zasady jedności prawa, a także czytelności systemu prawa poprzez pozbawienie wątpliwości które akty obowiązują, a które już nie. Derogacja wyraźna polega na precyzyjnym wskazaniu uchylanych przepisów, przy czym z uwagi na pewność i jasność porządku prawnego informacja o utracie mocy prawnej aktu normatywnego winna następować w takim samym trybie, jak ogłoszenie o jego wejściu w życie”.

Skoro Rada Gminy Obrzycko zdecydowała się na podjęcie nowej uchwały, określającej od dnia 1 stycznia 2026 r. nowe, wyższe stawki podatku od środków transportowych, to powinna również rozstrzygnąć o utracie mocy obowiązującej uprzednio podjętej uchwały w tej sprawie. Pozostawanie w obrocie prawnym dwóch aktów prawnych, regulujących (w odmienny sposób) tę samą dziedzinę spraw, jest prawnie niedopuszczalne i stanowi istotne naruszenie przepisów prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
/-/ Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.